

İNSAN HAKLARI

KONULAR

- İnsan Hakları
- İnsan Hakları Mücadelesi
- İnsan Hakları Perspektifimiz
- Niçin İnsan Hakları?
- İnsan Hakları Sorunları
- Bir İnsan Hakları Örgütü Olarak Hil'f-ul Fudul
- Hilfü'l-Fudûl'un Özellikleri

• İnsan Hakları

Diline, dinine, ırkına, cinsiyetine, milliyetine, sosyal konumuna bakmaksızın insana, insan olduğu için tanınan hakların genel adıdır. İnsan hakları düşüncesi, insanların farklı kültür, din, inanç, mezhep ve dünya görüşlerine bakılmaksızın haklarını korumayı amaçlar.

• İnsan Hakları Mücadelesi

İlk insan hakları mücadelesi, Hz. Âdem'in oğlu Kâbil'in, kardeşi Hâbil'i haksız yere öldürmesi ile başlamıştır.

İnsan hakları mücadelesi, silah, sermaye, siyaset, medya, bilim ve teknik gibi güç unsurlarını elinde tutan kişi, kurum veya siyasi otoritelerin, bunları diğer insanlara zulüm aracı olarak kullanmalarına karşı, insanoğlunun tarih boyunca verdiği mücadeledir.

Bütün peygamberlerin mücadele gayeleri de budur. Günümüzdeki insan hakları mücadelesi de güçlülerin güçsüzlere, zalimlerin mazlumlara, kötülerin iyilere haksızlık yapmasını önlemek için çalışan İbrâhim (a.s.)'in, Mûsâ (a.s.)'in, İsâ (a.s.)'in ve Muhammed (s.a.v.)'in yapmak istediklerinin devamıdır.

"Kim haksız yere bir cana kıymamış veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmamış bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur." (Mâide suresi, 32. ayet)

• İnsan Hakları Perspektifimiz

Genel olarak insan haklarının amacı, kişinin sırf insan olması nedeniyle taşıdığı değerın korunmasıdır. İnsanın değeri, insanın diğer canlılar arasındaki özel yerinden kaynaklanır.

İnsan; Allah'ın yarattığı, donattığı, özgür ve sorumlu kıldığı üstün bir varlıktır. **Eşref-i mahlûkât** olan insanla yüce Yaratıcı arasında bir ahit (sözleşme) yapılmış ve insana halifelik (yükümlülük) verilerek bir emanet teslim edilmiştir.

Bu emanet, sorumluluğa dayanan bir özgürlüktür. Hilafet ödevi ise; bu emanetle yerine getirilecek adaletin sağlanmasıdır. Bu anlamda Benî Âdem (İnsanoğulu), yeryüzünde başıboş bırakılmamış ve Allah'a, kendisine, insanlara, diğer canlılara, tabiata ve gelecek kuşaklara karşı sorumlu tutulmuştur.

İnsanın taşıdığı temel değer ve misyonun özü budur.

Yeryüzünde adaleti egemen kılmaya ve insanın hilafet sorumluluğundan uzaklaştırıcı engelleri bertaraf etmeye dayanan; fitri ve adil olanı arayan insan hakları düşüncesinin anahtar kavramlarından **"hak"**, **"özgürlük"**, **"adalet"** ve **"eşitlik"**ten çıkartılması gereken mana şöyle olmalıdır:

Hak; Allah'ın insana bahşetmiş olduğu, engellenemez, devredilemez, değiştirilemez olan beş temel hak vardır.

- Can emniyeti
- Mal emniyeti
- Akıl emniyeti
- Nesil emniyeti
- Din emniyeti

Günümüz insan hakları metinlerinde temel haklar kataloğu olarak zikredilen, yaşam, mülkiyet, inanç, düşünce, basın, seçme-seçilme, yönetime katılma, çalışma, barınma, seyahat, örgütlenme, direnme ve zulme karşı çıkma, haysiyet, şeref ve namusu koruma, evlenme, boşanma, adil yargılanma gibi, hak ve özgürlüklerin esası olarak da yorumlanabilecek olan bu temel emniyetlerin sağlanması ve korunması, yapılması gerekli insan hakları mücadelesinin **asgarisidir**.

Özgürlük; Allah'ın insana emaneti olan iradenin seçme ve özerkleşme yeteneğidir. Ancak bu irade, aynı zamanda insanın ödev ve yükümlülüklerini de içerir. İnsan, yaratıcısına, kendisine ve başkasına karşı sorumlu bir varlıktır. İnsanın özgürlüğü, sorumluluk bakımından çift yönlü bir **mahiyete** sahiptir.

Sorumluluklardan kendisini uzak gördükçe, özgürlük; negatif bir fonksiyon olarak insanın zalimleşmesine, kendisine ve başkasına zarar vermesine, başıboş ve **lakayit** bir varlık durumuna düşmesine neden olur.

Sorumluluğa dayalı pozitif özgürlük ise, insanı yücelten ve varoluş espirisiyle yaşamını anlamlandıran üstün bir varlık derecesine yükseltir.

Bu anlamda insan haklarının en önemli ayaklarından biri olan pozitif özgürlük, insanın iradesini Allah'a, kendisine, başkasına, tabiata ve gelecek kuşaklara karşı sorumluluğunu bilerek, hak ve adaletin tesisi için kullanması demektir. Sorumluluğa dayanan özgürlük, aynı zamanda insan haklarının ahlaki temelini oluşturur.

Adalet; Her insanın doğal hakları, yeteneği ve çabasının karşılığını alabilmesi, ekonomik, sosyal ve siyasal dengenin hakediş çerçevesinde kurulmasını ifade eder.

Eşitlik; İnsanların ortak değer ve normlar karşısında aynı hak ve yükümlülüklerle sahip olmasıdır. Adalet ilkesi, gerek hukukun egemenliğinin tesisi, gerekse sosyal adalet ilkelerinin teminini içerir ve zulmün, insan yaşamının bütün boyutlarından temizlenmesini hedefler.

İnsan hakları mücadelesi; insanların temel ve ortak değerleri sahiplenmesi, koruması ve uğrunda mücadele etmesini sağlamaktan geçer. Bu anlamda bütün insanların, her türlü görüş ve inançtan, **etnik** ve siyasi kimlikten, sosyal statü ve cinsiyetten önce insan olma bilinci ve sorumluluğunu öne çıkartmak ve insan haklarını adil ve ahlaki temellerde savunmayı gerektirir.

• Niçin İnsan Hakları?

• “Biz kuşkusuz insanı en güzel biçimde yarattık.” (Tîn suresi, 5. ayet)
“Sizler insanlar için yaratılmış, doğruluğu emreden ve kötülükten men eden, Allah’a inanan hayırlı bir ümmetsiniz.” (Âl-i İmrân suresi, 110. ayet)

• İşte bu varoluş esprisini için ezenler ve ezilenler ekseninde ezilenlerden yana olmak için “İnsan hakları.”

• İnsan, Allah'ın yarattığı, donattığı, özgür ve sorumlu kıldığı üstün bir varlık olduğu için “insan hakları”.

• Allah'ın insana bahşetmiş olduğu engellenemez, devredilemez, değiştirilemez olan can, mal, akıl, nesil ve din gibi, tüm dinlerin de müşterek kabul ettiği beş temel hakkı emniyet altına almak için “insan hakları”.

• Eşref-i mahlûkât olarak insanla yüce Yaratıcı arasında bir sözleşme yapıldığı ve insana halifelik verilerek bir emanet teslim edildiği için “insan hakları”.

• Bu emanet bir özgürlük, hilafet ödevi ise; bu emanetle yerine getirilecek adaletin sağlanmasının adı olduğu için “insan hakları”.

• Yeryüzünde adaleti egemen kılmaya ve insanın hilafet sorumluluğundan uzaklaştırıcı engelleri **bertaraf** etmeye dayanan; fitri ve adil olanı arayan hak, özgürlük, adalet ve eşitlik sevdalısı olduğumuz için “insan hakları”.

• İnsan haklarına ve bu hakların ihlallerine karşı erdem, onur, özgürlük, eşitlik ve adalet için insandan yana insanca tavırlar sergileyebilmek; bu sergileyişleri dünya kamuoyunca izlenebilir, gözlenebilir somut davranışlar hâline getirmek için “insan hakları”.

• İnsan haklarının toplumsal, siyasi ve hukuki alanlarda hayat bulması için mücadele vermeyi esas alan, kişi ve kurumlarla samimi diyalogların kurulmasına yönelik çabaları etkin hâle getirmek için “insan hakları”.

• Pozitif, nesnel kazanımlar talebiyle her türlü girişimin hayata geçirilmesi yönünde; diğer sivil örgütlerle işbirliği yaparak kamuoyunda bu konudaki duyarlılıkları geliştirmek için “insan hakları”.

• Biz insanız; insanla ilgili olan hiçbir şeye kayıtsız kalamayız da onun için “insan hakları”.

• Yaşam, mülkiyet, inanç ve düşünce, basın, seçme-seçilme, yönetime katılma, çalışma, barınma, seyahat, örgütlenme, direnme ve zulme karşı çıkma, adil yargılama gibi asgari hak ve özgürlüklerin korunmasını sağlamak için “insan hakları”.

• Hak, adalet ve özgürlük sevdasını yeryüzünde egemen kılmak, günümüz dünyasında “modern” ve “seküler” mekanizmaların bireysellik ve bencillik dayatmalarına karşı ahlaki, erdemi, hanîf tutumu gündemleştirmek için “insan hakları”.

• “Bütün insanlar eşit ve özgür olarak doğarlar.” evrensel gerçeğini kabul etmek ve bu çerçevede insanın bizatıhi yaratılış gayesini kendi özel bağlamında esas kabul ederek, hem misyonda, hem aksiyonda, hak ve adalet taşıyıcılığına evrensel düzeyde katkı sağlamak için “insan hakları”.

• “Mazlumlu kafa yapısına göre değil, zulmediciye nispetle sıfatlandır.” ölçüsünden hareketle, mazlumda zulme maruz kalmaktan başka özellik aramayan bir anlayışla, insanın onurunun ve haklarının çiğnenmesine karşı mücadeleyi güçlendirmek ve bu çizgideki diğer kişi ve kurumlarla yardımlaşmak için “insan hakları”.

• Mazluma karşı hiçbir kavmiyet **asabiyeti** taşımadan ve ideolojik hiçbir kıyım biçmeden, “mazluma kimliği sorulmaz” ölçüsüyle yetinmeyip, insan hak ve özgürlüklerinin korunabilmesi için “zalimden hesap sorma anlayışının” geliştirilmesine katkıda bulunmak için “insan hakları”.

• İnsan özelinde vuku bulan hak ihlallerinden, toplumlar ve devletler genelinde yaşanan etnik asimilasyon politikalarına kadar insan haklarını “yangından ilk kurtarılacak” kutsal kabul eden bir anlayış ve hassasiyeti, insanlığın hâkim değerleri arasında en yüksek mevkiye yerleştirmeye gayret etmek için “insan hakları”.

• İnsan haklarına ve bu hakların ihlallerine karşı erdem, onur, özgürlük, eşitlik ve adalet için insandan yana insanca tavırlar sergileyebilmek için “insan hakları”.

• Yaşadığımız coğrafyanın halklarına, aydınlarına, gazetecilerine, akademisyen ve bürokratlarına, işçi ve öğrencilerine, yönetici ve yönlendiricilerine açık; her tür diyalog çağrısı ile hakkı ve adaleti, onur ve erdemi, eşitlik ve kardeşliği, emek ve özgürlüğü, tavsiyeleşme ortamlarını, imkânlarını, kurum ve kuruluşlarını, çaba ve faaliyetlerini destekliyerek ortak **refleksle** muhalefet hattı oluşturmak için “insan hakları”.

• Bütün yeryüzü coğrafyasında ezilen halklara, doğaya, hayata ve insana yöneltilen her türlü haksız saldırı ve hak ihlalleri karşısında duyarlı, tavırlı ve taraflı olmak, fiili açılımlar kazandırmak için “insan hakları”.

• Yeryüzünün değişik ülkelerine yayılmış hâlde yaşayan göçmenlerin, mültecilerin, yabancı işçilerin ve sürgün azınlıkların güvenlik duygusu içerisinde; fiili saldırganlık ve manevi birlikte bir tacize maruz kalmadan özgür bir yaşamı sürdürebilmelerini sağlamak için her türlü girişimi pratik zeminlere taşımak ve bunları tartışmak için “insan hakları”.

• Cinsiyet ayrımcılığı ve bunu çağrıştıran asimilasyon politikalarına karşı mücadele etmek ve bu mücadeleyi kuvvetlendirmek için “insan hakları”.

• Önce insan ve onun hakları ilkesi gereği hükümetler, siyasi partiler ve sivil toplum örgütleriyle hak, adalet ve özgürlük sorumluluğunu paylaşarak kolektif eylemleri desteklemek için “insan hakları”.

• İşsizliğin, yoksulluğun, sefaletin sürekli derinleştiği, küresel saldırılara karşı “insan hakları”.

• Globalleşme **söylemi** içerisinde genelleşme dayatmasına karşı, gerçek anlamda evrensel ve eşitlikçi, insanlığın vicdanının kanadığı ve insan onurunun ve haklarının ihlal edildiği her yeri merkez alan özgürlükçü bir anlayış için “insan hakları”.

• Yeryüzündeki birleşik, küresel sömürü cephesi karşısında fitri ve adil olan düşünceleri daha da güçlendirmek için “insan hakları”.

• İnandığını inandığı gibi söylemek, ahlakın ve erdemin isyanı olmak, güçsüzlerin gücüne güç, gönlüne güvenç katmak için “insan hakları”.

• Hakkın hâkim olması, yeryüzünde barış, adalet ve huzurun sağlanması, gerçek anlamda cihadın sonuca ulaşması için “insan hakları.”

• İnsan Hakları Sorunları

Günümüzde insan hakları konusunda tartışılması ve netleştirilmesi gereken bazı önemli problemler bulunmaktadır:

1. İnsan hakları sorununda sıkça karşılaşılan problemlerin başında çifte standart gelir. İnsan hakları mücadelesini ahlaki ilkeler temelinde ele almamanın sonucu olarak çoğu zaman “Ben” ve “Öteki” ayrımı yapılmakta ve “Ben”, haksız durumda dahi tercih edilmektedir. Oysa insanın her tür tercih ve kimliğinin ötesinde bir zemin olarak insan kimliğinin, değiştirilemez haklarının kabullenilmesi gerekmektedir.

Ahlaki ilkeler çerçevesinde ötekinin, başkasının inanç seçme; inancını yaşama, düşüncesini ifade etme, örgütlenme ve siyasete katılma hakkının savunulması bir yükümlülüktür. İnsanların inanç ve düşünce farklılıklarından kaynaklanan **çelişkilerin**, insan hakları ihlalinin gerektirecek biçimde çatışmaya dönüşmemesi ve özgür, karşılıklı saygı temelinde tebliğ ve teklife dönük olarak tartışılmasının sağlanması gerekmektedir. Böyle bir perspektifin doğal sonucu ötekinin var olma hakkını kabullenme, mazlum ve mağdur olduğu durumlarda özgün şartlara bakmadan ötekenden yana olabilmeyi gerektirir.

2. İnsan hakları ihlalleri genellikle ve ağırlıklı olarak mevcut siyasal otoritelerden kaynaklanmaktadır. İnsana yabancı ve insanın üstünde kurumlar olarak siyasal otoriteler, çoğu zaman kendi yasal çerçevelerine rağmen işkence, kötü muamele, hukuk dışı yasak ve müeyyideler, inanç ve düşünce özgürlüğüne müdahale, örgütlenme ve direnme hakkını ihlal, kültürel asimilasyon gibi insan haysiyeti ve özgürlüklerine yönelik birçok tecavüzde bulunabilmektedir.

Bu nedenle evrensel ve yerel ölçeklerde insan hakları mücadelesi siyasal otoritelere karşı ve onlarla sınırlı kalma durumu ile karşı karşıyadır. Öte yandan, toplumsal yaşam içerisinde, insanların birbirleriyle ilişkilerinde ve özellikle örgütlü toplumsal akımların kendi düşünceleri doğrultusunda verdikleri siyasal mücadele sürecinde birçok insan hakkı **ihlali** gerçekleşmektedir. Bu nedenle, insan hakları savunusunun öncelikli ve ağırlıklı muhatabı olarak siyasal otoriteler olduğu gerçeği yanında, şu veya bu nedenle devlet dışı kişi, kurum ve örgütlerin gayri insani eylem ve **cürümlerinin** de insan hakları mücadelesinin hedefi olması lazımdır.

Zulüm kimden gelirse gelsin zulümdür ve adalet herkes için herkese karşı savunulmalıdır.

3. İnsan hakları mücadelesinde bir diğer problem, özgürlüklerin sınıridir. Temel özgürlükler alanında sınır, bu özgürlüklerin herkesi içermesi ve sürekliliğinin sağlanmasını engelleyici her tür tutum özgürlüğe müdahaledir. Özellikle sorumluluğu yüklenmeden özgürlüğü kullanmaya kalkışmak, başkasına yönelik

ayrı bir özgürlük ihlalidir. Aynı şekilde cebir ve şiddet yoluyla insanlara dayatmalarda bulunmak da özgürlüğün ihlalidir.

Bu anlamda insanların gerek düşüncelerini ifade, gerekse yaşam tarzı bağlamında ötekinin hakkını gözetici bir ahlaki standarta riayet etmesini sağlamak gerekmektedir. Yine şiddet konusunda, savunma ve korunma özelliği taşımayan, bizatihi zulmü def etme amacı içermeyen her türlü şiddetin karşısında olunmalıdır.

Barışı korumaya, zulmü bertaraf etmeye dönük eylem dışında hiçbir şiddet yöntemi ve uygulaması kabul edilemez.

• Bir İnsan Hakları Örgütü Olarak “Hilfü'l-Fudûl”

“Kim olursa olsun zalime karşı ve kim olursa olsun mazlumdan yana olacağız. Nur ve Sevr dağları yerinde kaldığı müddetçe bu yeminimizden dönmeyeceğiz!”

Kaynaklarda kısaca “Hilfü'l-Fudûl Yemini” olarak geçen dayanışma, dostluk ve yardımlaşma teşkilatının kuruluş amacı deklare edilen yemin metninde özet olarak böyle geçiyor.

Birkaç farklı kaynaktan yemin metninin tamamı şöyledir:

“Allah’a yemin ederiz ki, Mekke’de ister bizden olsun ister yabancı, ister iyi olsun ister kötü, haksızlığa uğrayanın hakkını geri alıncaya kadar tek bir el gibi hareket edeceğiz. Deniz, süngeri ıslattığı, Hira ile Sevr dağları yerlerinde kaldığı sürece bu yemine aykırı davranmayacağız ve birbirimize malî yardımda bulunacağız!”

Hz. Peygamber (s.a.v.)’in risalet öncesi bir Arap dayanışma, savunma ve hak arama geleneği olan “hilf”lere katıldığı bilinmektedir. Bunlardan en meşhuru tarihe “Hilfü'l-Fudûl” (Erdemliler-Faziletli İttifakı) olarak geçen dayanışma örgütüdür.

Araplar’da “hilf” geleneği: Sözlüklerde “anlaşma, akit ve yemin” anlamlarına gelen hilf terim olarak cahiliye Arapları’nda kabilelerin veya şahısların yardımlaşma, dayanışma ve himaye amacıyla yaptıkları antlaşma ve ittifakları ifade ediyordu.

Tarihî kaynaklar hilflerin daha çok iki anlamda kendini gösterdiğinden bahseder. Bunlardan birincisi savunma ve hak arama, ikincisi ise hak ve hukuk mücadelesini şeklinde **tezahür** ettiği.

Birincisinde Arap kabileleri dış güvenliklerini sağlamak için başka kabilelerle bugünkü anlamda “savunma işbirliği antlaşmaları” imzalıyorlardı. Böylece Arap yarımadasının her yanına güvenli ticaret seyahatleri düzenleyerek, çıkarlarını

güvence altına almış oluyorlardı. İşte bunları sağlayan antlaşmalara “**hilf**” deniyordu.

İkincisinde ise Arap olsun veya olmasın zulme uğrayan ve mağdur edilen kişilerin yanında yer alıp hak ve hukukunu zalimlere karşı korumak amacıyla bir araya gelen kabileler mazlumun hakkını zalimden alıncaya kadar mücadele edeceklerine dair yemin ediyorlardı.

• **Hilfü'l-Fudûl (Erdemliler İttifakı)**

Mekke'de bazı Kureyş kabilelerinin ve şahısların katılımıyla “kim olursa olsun zalime karşı ve kim olursa olsun mazlumun yanında” mücadele edileceğine dair yemin edilerek kurulan ve Hz. Peygamber'in de kurucu üyesi olduğu “Erdemliler Mücadele Platformu” anlamına gelen **ittifaktır**.

Hilfü'l-Fudûl'ün Kuruluşu:

Hicretten 33 yıl önce yapılmış bir anlaşmadır. Hilfü'l-Fudûl, muhtemelen Hz. Peygamber'in yaklaşık 27 yaşlarında olduğu sıralarda, yani peygamberliğinden onüç yıl kadar önce, Mekke'de kimi kabilelerin ve şahısların katılımıyla gerçekleştirilmiştir.

O günkü Arap toplum yapısının böylesi bir teşkilatı ortaya çıkarması Mekke'deki haksızlıklar, zulümler ve savunmasızlığın hat safhada olduğunun bir göstergesidir. Kabileler arasındaki egemenlik savaşları Mekke tarihinin ana siyasi gelişmelerini teşkil ediyordu. Öte yandan Mekke'ye dışardan gelen yabancıların sık sık mağdur edildiği tarihi kaynaklarca ifade edilmektedir.

Hilfü'l-Fudûl, Mekke'ye dışarıdan gelenlere haksızlık ve zulümlerin yapılması neticesinde kurulmuştur.

Rivayete göre Zubeyd kabilesinden bir kişi umre için Yemen'den Mekke'ye gelir ve bir tüccar ile yanında getirdiği malların pazarlığını yapar. Fakat tüccar malların parasını yapılan anlaşma üzerine ödemek istemez. Yemenli yabancı parasını alamayınca Mekke'de birçok kişi ve kuruma müracaat eder. Yemenli yabancıncının mağduriyetine kimsenin aldırış etmediğini gören Hz. Peygamber'in amcası Zübeyr b. Abdulmuttalib şehrin en zengin, yaşlı ve nüfuzlu kabile reisi durumundaki Cud'an et-Teymi'ye başvurarak bu işin görüşülmesi için toplantı yapmaya ikna eder.

Toplantıda uzun tartışmalar yapılır ve Mekke'ye gelen yabancılar yönelik “hak ihlallerinin” devam ettiği, mevcut “hilf”lerin (kurumların) yansız ve tarafsız davranmadıkları, zulmü yapanın kendi kabilesinden olması durumunda hiç orali olunmadığı, bunun ise kabul edilebilir bir durum olmadığı dile getirilir. Toplan-

tıya katılanlar bu ve benzeri haksızlıkların önlenmesi için yemin ederler ve bir nevi kurucular kurulu gibi çalışacak gönüllü bir grup oluştururlar. Toplantıya Haşimoğullarından zubeyr b. Muttalip ve o sırada henüz yaklaşık 27 yaşlarında olan Hz. Muhammed de katılır. Haksızlığa, zulme ve bu türden hak ihlallerine karşı “yeminleşenler”, yani Hilfü'l-Fudûl kurucular kurulunun Hz. Peygamber'in risaletini ilan etmesi sonrası İslam'a ilk destek verenler olması oldukça anlamlıdır.

Hilfü'l-Fudûl'ün Faaliyetleri

İslam'dan önce ve İslam'dan sonra Hilfü'l-Fudûl'ün nasıl çalıştığını gösteren bazı olaylar şöyledir:

Sumale kabilesine mensup bir tüccar Mekke'nin ileri gelenlerinden Ubey bin Halef'e mal satmış, fakat parasını alamamıştı. Çaresiz kalan tüccar Hilfü'l-Fudûl'a başvurdu. Teşkilat mensupları Ubey'e gidip “Fudûliler'den” geldiğini söylemesi, parasını tekrar istemesini, vermemesi hâlinde kendilerinin bizzat alacaklarını bildirmesini istediler. Bunun üzerine Ubey parayı hemen ödemek zorunda kaldı.

Bir tüccar kızı ile birlikte hac için Mekke'ye gelir. Yine şehrin güçlü ve egemen kişilerinden Nubeyh b. Haccâc'ın kızını zorla elinden alması üzerine tüccar Hilfü'l-fudûl'a başvurur. Hilf mensuplarından bir grup gönüllü hemen Nubeyh'in evini kuşatırlar. Saldırgan, erdemlilerin kararlılığı karşısında fazla direnemez ve kızı geri vermek zorunda kalır.

Bir başka olay da daha cahiliye döneminde Ebû Cehil ile Hilfü'l-Fudûl kurucusu Hz. Muhammed'i karşı karşıya getirmiştir. Yine Mekke'ye gelen korumasız bir tüccar ve yine Mekke'nin kurulu rant düzeni egemenlerinden Ebû Cehil. Ebû Cehil daha o yıllarda gücünü ve nüfuzunu kullanarak “ihale” zorbalıklarına kalkışmıştı. Zubeyd kabilesinden bir tüccar Mekke'ye getirdiği mallarını istediği değer üzerinden satamamıştı. Çünkü Ebû Cehil tüccarın malına çok düşük fiyat veriyor ve kimsenin bu fiatın üstüne çıkmasına izin vermiyordu. Mekke'deki diğer tüccarlar da Ebû Cehil korkusundan bugünkü tabirle “fiyat kıramıyorlardı.” Sıkıntıya düşen yabancı bir tüccar Hilfü'l-Fudûl'e gitti ve Hz. Peygamber ile bizzat görüştü.

Hz. Peygamber Ebû Cehil'in verdiği fiatı reddederek ve üç deve yükü malı tüccarın istediği fiattan Hilfü'l-fudûl adına satın aldı. Bunun üzerine durumu öğrenen Ebû Cehil Hz. Peygamber'in yanına gelerek tartışmaya başladı. Aralarında şiddetli bir ağız kavgası oldu.

Fakat Hz. Peygamber (s.a.v.) geri adım atmadı ve Ebû Cehil öfkeli bir şekilde çekip gitti.

• **Hilfüt-Fudûl'ün Özellikleri**

• **Hilfüt-Fudûl** cahiliye döneminde olup bitmiş bir olay değildir. Hz. Peygamber (s.a.v.) İslami dönemde de Hilfüt-Fudûl'un kuruluş amaçlarına daima bağlı kalmıştır.

• **Hilfüt-Fudûl** haklı-haksız veya adalet-zulüm ekseninde kurulmuş orjinal bir insan hakları örgütüdür.

• Bu mücadele ekseni Kur'an'ın siyasal ve sosyal amaçlarıyla tamamen örtüşen adalet-zulüm temelinde "taraf" bir mücadeledir.

• **Hilfüt-Fudûl** haksızlıklara karşı erdemli insanların bir araya gelmesi ve uluslararası ilişkilerde baskıcı güçlere karşı erdemliler blokudur.

• **Hilfüt-Fudûl** yeryüzünde adaleti ikame etmek, temel hak ve özgürlükleri korumak, iyiliği yaymak, kötülüğün önüne geçmek... Bunu yaparken de ehliyete, liyakata, istişareye dayanmaktadır.

• **Hilfüt-Fudûl** bizim insan hakları anlayışımıza ışık tutan çok eski dönemlerde zulme ve zalime karşı mazlumdan yana, kendi için istediği iyilikleri bir başkası için de isteyen, kendisine yapılmasını istemediği kötülükleri bir başkasına da yapılmasını istemeyen, hak, adalet ve özgürlük sevdalarının buluşma mekânlarıdır.